

கண்ணகி வெண்பா

Dr. Sankaran
The Range Officer
Mannar C. S.
Kavallim (T. P.)

கு. முத்துக்குமாரகவாமிப்பிள்ளை B. A.

கண்ணகி வெண்பா

M. SATKUNAM, B. A. (HONS)

கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை B. A.

Dr Satkunam
Sri Ranga Thevar
Mission Rs. 4,
Kovilpatti (T. P.)

புலவரகம்
மயிலணி சுன்கொகம்
இலங்கை

[உரிமையுடையது]

1971

[விலை சதம் 40

முகவுரை

கண்ணகியின் வரலாறு வெண்பா யாப்பினிற் கூறப் பட்டிருத்தலின் இந்நூல் கண்ணகி வெண்பா என்னும் பெயர் பெற்றது. கண்ணகி வரலாறு பண்டைக் காலச் சங்கநூல்களுள் ஒன்றாகிய சிலப்பதிகாரம் என்னுஞ் சிறந்த நூலில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. விரிந்து கிடக்கும் அவ்வரலாற்றைச் சுருக்கி அறுபது நேரிசை வெண்பாக்களால் மாணவருக்கும் பிறருக்கும் பயன்படுமாறு இந்நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளது. நூலின் கதைப் போக்குக்கு இன்றியமையாது வேண்டிய முக்கிய விஷயங்கள் மாத்திரம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலைப் படித்துப் பயன்தரும் திருத்தங்கள் செய்த வித்துவ நண்பர்களுக்கு எமது நன்றி உரியதாகுக.

மயிலணி
சுன்னாகம்
8-9-71.

கு. முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளை

கண்ணகி வெண்பா

கண்ணகி பிறப்பு

காவிரிப்பூம் பட்டினமாம் காப்புடைய நன்னகர்க்கண்
மேவிவாழ் மாநாய்க்கன் மேதகையான் — ஓவியமார்
கண்ணகி என்பாளோர் கற்புடைய மாமகளை
மண்ணகத்திற் பெற்றான் மகிழ்ந்து. (1)

தேவகி தோழியாதல்

அன்ன நடையுடைய அன்னவளும் துன்னினளே
பன்னிரண் டாண்டுப் பருவமதைத் — தென்னவட்குப்
பார்ப்பார் குலத்துதித்த பாங்குடைய தேவகியும்
ஆர்ப்புடைய தோழியா னாள். (2)

கோவலன் பருவமடைதல்

தந்தைமா சாத்தன் தனிமகனும் கோவலனும்
விந்தைபொறை ஆண்மை விளக்கமுற — விந்தையிலா
எண்ணிரண்டாண் டுப்பருவம் ஏமமுற் றெய்தினனி
மண்ணினில் வாழ்ந்தான் மகிழ்ந்து. (3)

கண்ணகி திருமணம்

கண்ணகிக்குத் தக்க கணவன் இவனென்று
மண்ணகத்தார் யாரும் மதித்தனரால் — திண்ணமுறச்
சிந்தித்துப் பெற்றோர்கள் சீருறுநன் னுள்தனிலே
வந்தித்துச் செய்தார் மணம். (4)

இல்வாழ்க்கை

தம்பதிகள் தம்முட் டகைமிக்கே ஆர்வமுடன்
இம்பரில் வாழ்வை இனிதோம்பி — அம்பருறை
உற்றூ ருறவினரை ஓம்பி உபசரித்து
மற்றங்கு வாழ்ந்தார் மகிழ்ந்து. (5)

கண்ணகி நலம் பாராட்டல்

மாசறு பொன்னே! வலம்புரி முத்தே! நற்
காசறு தேனே! கடிமயிலே! — தேசார்
அருங்குணப் பாவாய்! அருமருந் தென்கோ!
பெருங்குடி யிற்பிறந்த பெண். (6)

இதுவுமது

மலையிற் பிறவா மணியே! விலையிற்
அலையிற் பிறவா அமிழ்தே! — கலேதரு
யாழியல் இன்னிசை என்கோ! எழில்மிகு
தாழிருங் கூந்தற் றையல். (7)

இல்லறம் ஒம்புதல்

இன்னணம் இல்லாள் எழில்நலம் பாராட்டி
அன்னணம் அன்போ டவனிதனில் — மன்னிய
நல்லற வாழ்வுதனை நானிலத்திற் போக்கினரே
இல்லறத்தை ஓம்பி இனிது. (8)

மாதவியைக் காதலித்தல்

பாட்டிலும் ஆட்டிலும் பாரரங் கேறியுயர்
நாட்டியக் கல்விதனில் நற்புகழை — ஈட்டிய
மாதவி என்னும் வரைவின் மகள்தனைக்
காதலித்தான் கோவலன் காண். (9)

3. இம்பர் — இவ்வுலகம். அம்பர் — அவ்விடம்.
17. இன்னணம் — இப்படி.
18. அன்னணம் — அப்படி.

ஊடலும் கூடலும்

சிரத்தையைச் செய்தலின்றித் தேவியை நீங்கிப்
பரத்தையைக் காதலித்த பண்பாற் — கரத்தினால்
பொன்னினை அள்ளிநல்கிப் புண்களை நேர்ந்தபின்னர்
கன்னியை விட்டகன்றான் காண். (10)

கண்ணகிக்கு முறையிடல்

பிரிவாற் கலங்கும் பிரியையை நோக்கிப்
“பரிவாற் பரத்தையைப் புல்லித் — தரித்திரம்
உற்றனன், நாணமும் ஓட்டிலன்” என்றிட
உற்றவள் கேட்டாள் உவந்து. (11)

சிலம்பு விற்க மதுரை செல்லல்

அன்னவன் கூற்றினை ஆவலுடன் கேட்டவள்
“என்னுடைய காற்சிலம்பீண்டு கொள் — மின்”னென
அற்றமுடன் பெற்றவன் “ஆலவாய் அண்டிவிற்று
அற்றமுதல் தேடுவ”மென் றான். (12)

கௌந்தியைச் சந்தித்தல்

கொடியுடை யன்றார் குடதிசை நோக்கிப்
படியுடைக் காவிரிநீர் பாய்ந்து — படிவுடைத்
தண்டலை சார்ந்திடும் தெய்விகக் கௌந்தியை
அண்டி வணங்கினார் அன்று. (13)

கௌந்தி சுகம் விசாரித்தல்

“செவ்வையற்று வந்தநற் சேண்குலத் தீரே! நீர்
கவ்வையுற்றீர்” என்றளக் கௌந்திதான் — இவ்வாயைக்
கேட்டவர் “சீர்தேடக் கேடுற்றயாம் கூடல்செல
நாட்டமுற் றோமென்றார்” நைந்து. (14)

14. அற்றம் — துன்பம்.

17. கொடி — ஒழுங்கு.

23. கவ்வை — துன்பம்.

24. கூடல் — மதுரை.

கௌந்தியும் கூடப் போதல்

“அறிவர்பால் ஆத்மிகநூல் ஆய்ந்துணர் தற்கும்
அறவனை அண்டவும் ஆங்கு — நெறிவழிக்
கூடலுக்குப் போவ”லெனக் கூறியநற் கௌந்தியும்
ஆடலுடன் சென்றனளே அன்று. (15)

சீரங்கஞ் சேர்தல்

சின்னாட் செலவிற்பின் சீரங்கஞ் சேர்ந்தவர்கள்
நன்னாளிற் காவிரியின் நற்கரையைத் — துன்னிடவோர்
தூர்த்தனுந் தூர்த்தையுந் தூர்வார்த்தைத சொற்றியங்கு
கூர்த்தவரைப் பார்த்தார் குறித்து. (16)

கௌந்தி சாபமிடுதல்

அன்னவர்சொல் அம்பல்தனை உன்னிய வக்கௌந்தி
“நன்னயமில் நீலிர் நரியாவீர்” — எனறுவெஞ்
சாபமிட்டாள் அல்தவர் தாங்காது வேண்டவவள்
தாபமின்றி விட்டனளே தான். (17)

உறையூரைத் தாண்டி மதுரைக்குப் போதல்

தாண்டியுறை ஊரதனைச் சால்புடனே சார்ந்திடவோர்
பாண்டியன்தன் பண்பாடும் பார்ப்பனன்தான் — பாண்டியுள
கூடல்தனுக் கேகிடுநற் கோலவழி கூறிடக்கேட்(டு) (18)
ஆடலுடன் அண்டினர்காண் அங்கு.

3. அறவன்—புத்தன். 5. ஆடல்—சொல்லுதல்.
12. அம்பல்—வசைச்சொல். 20. ஆடல்—வெற்றி.

கௌந்தியிடம் விடைபெறல்

கோதிலளாங் கௌந்திதனைக் கோவலனுங் கும்பிட்டுப்
 “பூதலத்தே மாண்பிலன்போல் புக்கில்விட் — டாதுலராய்
 வேற்றிடத்தில் இன்னலுற்றேன் வெய்துநகர் போய்வருவல்
 போற்றிடுக தேவியையிப் போது.” (19)

முன்செய்வினை

அன்றார் அலக்கண்ணை ஆய்ந்தறிந்த கௌந்தியது
 “முன்னாள் வினையினால் முண்டதே — அன்னாளிற்
 சீதையொடு சீராமன் காணகத்தைச் சேர்ந்துமிகு
 வாதையொடு வாழ்ந்தான் வரிந்து.” (20)

மதுரைநகர் மாண்பு

திண்ணமுறக் கேட்டுநனி தேர்வுற்ற கோவலன்றான்
 கண்ணகியைக் கௌந்தியிடம் ஒப்படைத்துக் — கண்ணறைசால்
 மாடியுள் மாமதுரை மாண்புதனை மற்றவட்கு
 நாடியுரைத் தானன்று நன்கு. (21)

ஆச்சிரமம் விட்டேகல்

மாதவர்தம் மாடமதில் வாளாங்கு வாழ்ந்திடுதல்
 காதலர்கட் காகாதென் றேகருதிக் — கோதிலளாம்
 மாதரியாம் பேருடைய மாதிடத்தில் மற்றவரை
 ஆதரவோ டொப்படைத்தாள் அன்று. (22)

3. ஆதுலன் — வறியவன். 4. வெய்து — விரைவு.
 7. அலக்கண் — துன்பம். 13. கண்ணறை — அகலம்.
 17. வாளாங்கு — சும்மா. 18. கோது — குற்றம்.

மாதரி வீட்டுவாழ்க்கை

மாதரி வாழ்க்கைசென்று மாமனையை மன்னியங்கே
ஆதரிப் போடுதொண்டை அவ்வையுந் — தாதிமாரும்
ஆற்றிட ஆய்ச்சியர்கள் ஆக்கிடுநல் அன்னமதை
ஏற்றினிது வாழ்ந்தன ரே. (23)

கோவலன் நற்கதியுமுண்டோ? வெனல்

கோவலனுங் கண்ணகியைக் கும்பிட்டுப் “பெண்மணியே
கேவலமிப் பாதைதனைக் கிட்டினம்யாம் — பாவியளாம்
உன்தனுக்கு ஊற்றுறுத்தி ஓயாது துன்புறுத்தும்
என்தனுக்குண் டாமோ? தான் ஏமம்.” (24)

பொற்சிலம்பு விற்கப் போதல்

சிற்கிலநல் வார்த்தைகளைச் சீருடனே செப்பியபின்
“பொற்சிலம்போ டாலவாய் போயங்கு — விற்றுத்
திரும்பியிங்கு சேரும்வரை தீங்கின்றி யேநீர்
விரும்பியிங்கு வாழ்ந்திடு மின்.” (25)

தட்டாணைச் சந்தித்தல்

மதுரமிகு கூலத்தில் மாமறலி மானுஞ்
சதுரமிகு தட்டாணைச் சார்ந்தே — “இதுவரசன்
தேவிக்குத் தக்க சிலம்” பென்று தேர்ந்ததனைப்
பாவிக்குச் சொன்னான் பணிந்து. (26)

சிலம்பை அரசனுக்குக் காட்டல்

நலத்தினை யேதரும் நற்சிலம்பு தன்னை
வலத்தினுயர் மன்னவற்குக் காட்டி — உலப்பில்
விலையாக விற்று விரைவில் வருவல்
உலையா துவணி உறை.” (27)

9. ஊறு — இடையூறு. 13. ஆலவாய் — மதுரை.

17. கூலம் — கடைவீதி. மறலி — இயமன்.

23. உலப்பு — குறைவு.

தட்டான் சூழ்ச்சி

தட்டானம் மாளிகையிற் றுன்செய்த சோரமது
கட்டாயம் யாவருமே காண்பரெனக் — கெட்டாலும்
கோவலனைக் கள்வனென்று கோவினிடம் ஒப்படைக்க
ஆவலுடன் சூழ்ந்தனனே அன்று. (28)

கோவலனைக் கள்வனெனல்

காப்புடைய வாயற் கடைபோய தட்டான்“நற்
கோப்புடைய கோதறு நற்கோவே! — மீப்புடைய
மந்திரமெய்க் காவலரை மாறுறுத்திச் சோரஞ்செய்
தந்திரஞ்செய் கள்வனென்றான்” தாழ்ந்து. (29)

கோவலனைக் கொல்லுமாறு காவலரை ஏவுதல்

தட்டானின் சூழ்ச்சிதனைச் சற்றுமறி யாதரசன்
“ஒட்டானும் சோரன்தனை ஊறுசெய்து — பட்டாங்கு
தேவி சிலம்பினைச் சீக்கிரம் கொள்க”வென்று
ஏவினன் காவலரை யே. (30)

கோவலனைக் கபடனெனல்

காவலருங் கோவலனைக் கண்டவுடன் “இம்மனிதன்
கேவலம் கள்வனலன் கீணனலன் — மேவலன்
அல்லன்” எனக்கூறத் தட்டானும் “பண்புடையோன்
அல்லன் கபடனென்றான்” அன்று. (31)

கோவலன் கொலையுண்டது

கொலைதனை அஞ்சாத காவலன் அன்னான்
தலைதனை வாளால் தறித்தான் — கொலையது
கேட்டவள் கேதமுற்றுக் “கேள்வனே! கேவலம்
நாட்டமுற் றுயோ? நயந்து.” (32)

8. கோப்பு — பெருமை. மீப்பு — மேம்பாடு.

9. மந்திரம் — வீடு. 13. பட்டாங்கு — உண்மை.

18. கீணன் — அற்பன். மேவலன் — பகைவன்.

24. கேதம் — துன்பம். கேவலம் — முத்தி.

கண்ணகி புலம்பல்

கண்ணகியும் ஆற்றாளாய்க் கவ்வைகதழ் வுற்றுநனி
 “மண்ணகத்தில் வீழ்ந்து மறைந்தனையோ? — விண்ணகத்தைப்
 புக்கனையோ? என்னைவிட்டுப் போயினையோ?” என்றென்று
 நெக்கி யழுதாள் நினைந்து. (33)

இதுவுமது

சூரியனைச் சுட்டி “நற் றூயவனே! நீயறியாக்
 காரியமும் உண்டோ? என் காந்தனுஞ் — சோரனோ?”
 “நின்பதி நீசனலன் நிந்தவனைக் கள்வனென்ற
 மன்பதி தீக்கிரையா மால்.” (34)

கண்ணகி மதுரைக் கடைவீதி செல்லல்

கண்ணகியுங் கேட்டுக் கடுங்கோப முற்றுமற்ற
 வண்ணச் சிலம்போடு மாமறுகு — நண்ணியங்கு
 “பத்தினிப் பெண்டிர்காள் பார்மின் சிலம்புவிற்ற
 பத்தாவுஞ் சோரனோவிப் பார்.” (35)

கோவலனைக் காண்பேனோ?

“கொண்களைச் சோரனென்று கொன்றானே ஆச்சரியம்!
 எண்கணன் துன்பமென்மேல் ஏற்றினனே! — கண்டனை
 இவ்வை யகத்திலின்று எய்துவனோ?” என்றிரங்கி
 கவ்வையினை உற்றனளே காண். (36)

மக்கள் துயரம்

திண்ணமுறத் தேர்ந்துபல செப்பிநனி தேம்பிநின்ற
 கண்ணகியைக் கண்டமக்கள் கவ்வையுற்றுக் — கண்டனுக்கு
 “நீங்காத நிட்டுரத்தை நேர்ந்திடச் செய்ததுதான்
 தாங்கமுடி யா” தென்றார் தாழ்ந்து. (87)

8. காந்தன் — கணவன்   9. தவன் — நாயகன்;
 18. எண்கணன் — பிரமன்.

கண்ணகித் தெய்வம்

“கரத்திற் சிலம்பேந்திக் கண்முன்னே நிற்கும்
வரத்தின் மலர்தே அறியோம்” — உரத்துநனி
கூறியக் கோவலன்றன் காத்திரங் காண்மித்தார்
தேறிய மக்கள் தெரிந்து. (38)

கோவலன் காட்சி கொடுத்தல்

கண்ணகியுங் கோவலனைக் கண்டுமிகக் கௌவையுற்று
வண்ணக் கரத்தால் வருடினாள் — மண்ணகத்திற்
கோடாத மெய்யுடைய கோவலனும் ஆவிபெற்று
“வாடாதே” யென்றுயர்ந்தான் வான். (39)

கனவோ? நனவோ?

“நான்கண்ட காட்சி நனவோ? கனவோ? வோர்
வான்கண்ட மாதேவோ? மாயமோ? — தோன்றி
மறைவுண்ட வல்லவனை மாய்த்ததன் ஞாயம்
இறைவனிடம் கேட்டிடுவேன் இன்று.” (40)

கண்ணகி அரசனைக் காணல்

தென்னவன் தேவியன்று தீக்கனவு கண்டதனை
மன்னவற்குச் சொல்லி மனமயர்ந்தாள் — அன்னவனும்
கண்ணகியின் சேறலைக் கண்ணுற்று யாரென்று
திண்ணமுறக் கேட்டான் திகைத்து. (41)

கண்ணகி விடை கூறல்

“காற்சிலம்பு விற்கவந்து காவலனாற் காதுண்ட
ஏற்றமுறு கோவலனின் இல்லாள்யான் — சாற்றரிய
கண்ணகி யென்பெயரூர் காவிரிப்பூம் பட்டின”மென்(று)
அண்ணலுக்குச் சொல்லினளே அன்று. (42)

3. தே — தெய்வம். 18. அயர்தல் — தளர்தல்.

22. காதுண்ட — கொலையுண்ட.

கண்ணகி மறுப்பு

“கள்ளனைக் காதுதல் காவலன்செய் காப்பெனக்
கொள்ளுதல் நீதிக் குறைவோ?” வென் — றுள்ளிடும்
கொற்றவன் கூற்றினைக் குன்றாத கோபமொடு
சொற்றாள் மறுப்பைத் தொடர்ந்து. (43)

மன்னனுடன் வாதாடல்

மன்னனுடன் வாதாடும் மாண்புறு மாதேவி
“என்னரவத் துட்சேய்கா சேங்கு” மென — அன்னணம்
வெய்துசொற்ற கேட்டுரைத்தான் வேந்தன் “சிலம்பினுள்
எய்துமணி மெளத்திகம்” என்று. (44)

அரசன் உயிர் நீத்தல்

பின்னைச் சிலம்பினைப் பீறி அதனுள்ளே
மின்னைச்செய் மாணிக்கம் மேவிட — மன்னவனுந்
“தட்டான் உரைகேட்டுத் தப்பினைச் செய்தே” னென்று
விட்டான் உயிரை விழுந்து. (45)

கண்ணகி கோபங் கொள்ளல்

பாண்டியன் தேவி பணிவுடன் கேட்கவுந்
தாண்டிய கோபந் தணியாது — “சாண்டிய
தேவலரும் தாபதரும் தேருங்கள் தீதிலவாம்
கேவலம் என்வசனங் கேட்டு.” (46)

கொங்கையைத் திருகி எறிதல்.

“கொழுநனைக் கொல்வித்த கோநகரந் தன்னை
எழுநாவால் இன்றெரிப் பேன்காண்” — எழுந்துசென்று
பீதியின்றிக் கொங்கைகளைப் பேர்த்துப் பதிசுற்றி
வீதியின்கண் வீசிஞள் வெய்து. (47)

8. அரசவம் — சிலம்பு. சேய் — சிவப்பு.

காசு — இரத்தினம். ஏங்கும் — ஒலிக்கும்.

10. மெளத்திகம் — முத்து. 20. கேவலம் — நிச்சயம்.

23. எழுநா — அக்கினி.

நகர் தீவாய்ப்படல்

பார்ப்பார் அறவோர் பசுபத் தினிப்பெண்டிர்
தீர்க்கா யுளோர்நற் சிறுராதி — யோர்தவிர்
யாவரையும் ஏழ்பரியோன் இம்மென அற்றைநாள்
தாவி எரித்தான் தகைத்து. (48)

மதுராபதி

மதுரா பதியென்னும் மாண்தெய்வம் ஆங்கே
எதிராக வேகியவள் வல்லவன் — எற்றுண்ட
தற்கும்கோ துஞ்சின தற்கும் புரியெரிந்த
தற்கும்நல் வேதுவுரைத் தாள். (49)

துர்க்கை கோயிலுக்குப் போதல்

தேயங்கு போனபின்பு தேரூத கண்ணகியும்
போயங்கு காவலனைப் போற்றாமல் — “தேயத்(து)
இருத்தலுஞ் செய்யேன்” எனவுரைத்துக் காளி
திருத்தளி சேர்ந்தாள் தினைத்து. (50)

செங்குன்றூர் சேர்தல்

திருக்கோயில் முன்றிலிற் செவ்வளையைப் பேர்த்துப்
பெருக்கோதப் பேறுடைய கூடல் — ஒருவியன்று
திட்டமுடன் வைகைவழி தென்செங்குன் றூரடைந்து
இட்டமுடன் வாழ்ந்தாள் இனிது. (51)

கண்ணகி விண்ணுலகம் போதல்

அத்தல வேங்கை அருநிழலில் ஏழிருநாள்
சித்த வறுதியொடு சேவித்தாள் — பத்தாவும்
நண்ண வவனோடு நானிலத்தை விட்டேகி
விண்ணகஞ் சென்றாள் விரைந்து. (52)

4. ஏழ்பரியோன் — சூரியன்.
8. எற்றுதல் — சொல்லுதல்.
18. ஓதம் — வெள்ளம், ஒருவி — நீங்கி.

குரவையாடுதல்

கண்ணகி சேறலைக் கண்ணுற்ற கானவர்
 “மண்ணகத்தில் மாதெய்வம் மற்றில்லை — வண்ணகமார்
 தெய்வமென்று கொள்வமெனத் தேர்ந்தவட்கு நற்குரவை
 செய்வ”மென்றேந் தற்குரைத்தார் சென்று. (33)

கண்ணகிக்குக் கோயில் கட்டல்

கண்ணகிக்குக் கோயிலொன்று கட்டச் செங் குட்டுவனும்
 ஒண்ணிமயக் கல்வால் உருவமைத்து — மண்ணகத்தில்
 அன்புடன் நற்பிர திட்டையை அற்றைநாள்
 இன்புடன் செய்தன னே. (54)

தந்தைதாயிறத்தல்

கொலையுண்ட கோவலன் செய்திதனைக் கேட்டுக்
 குலையுண்ட மாடலன் கூற — அலையுண்ட
 தந்தைமா சாத்தனும் தாயுமன்று தானத்தை
 விந்தையுடன் புக்கார் விரைந்து. (55)

தேவந்தி துயரம்

கண்ணகியைத் தேடிவந்த காதற்றே வந்தியும்
 வண்ணகமார் தோழிகளும் வான்மதுரை — நண்ணியவள்
 பொன்றினதம் மாதரி வாய்கேட்டுப் பொம்மலறக்
 கன்றினரே அற்றைநாட் காண். (56)

13. குலையுண்ட — வருந்திய.

14. தானம் — தேவுலகம்.

19. பொம்மல் — பொலிவு.

20. கன்றினர் — வருந்தினர்.

மாதரி தன்தொடர்பு கூறல்

மாதரியும் மாமகனும் மாமலை வைப்புநண்ணிக்
காதலுடன் கண்ணகியின் கோயிலையுங் — கோதிலனும்
மன்னவனை யுங்கண்டு மாண்புறவே தன்தொடர்பை
அன்னவனுக் கோதினரே அன்று. (57)

ஆரியர் அருள்பெறல்

சிறைநீங்கும் ஆரியரும் “செங்குட்டு வன்போற்
குறைநீங்கு யாகத்தைக் கோலி — நிறைநிழலை
ஈந்திடுக” என்ன இரக்கமிகு மத்தெய்வம்
“ஈந்திட்டேன்” என்ற தினிது. (58)

விழாவெடுத்தல்

மன்னு மதுரைநகர் மாணும் இளஞ்செழியன்
மின்னு மவளருளை மேதினியிற் — துன்னியன்று
ஆயிரந் தட்டாரை அட்டுப் பலிகொடுத்து
கோயில் விழாச்செய்தான் கூறு. (59)

கண்ணகிக்குக் கோயில் கட்டுதல்

இளஞ்செழியன் இன்னருள் எய்தியது கேட்டுக்
குளமிகும் ஈழஞ்சோழம் கொங்கம் — வளமிகுமத்
தேசங்கள் எங்கும் திருக்கோயில் கட்டிநற்
பூசனை செய்தார் புரிந்து. (60)

2. வைப்பு — ஊர். 14. அட்டு — கொன்று.

20. புரிந்து — விரும்பி.

முற்றும்

இந்நூலாசிரியர் இயற்றிய வேறு நூல்கள்

செய்யுள் நூல்கள்

	ரூ. ச.
1. மயிலணி அந்தாதி	-50
2. காசியாற்றுப்படை	-35
3. மயிலணி முருகவேள் மும்மணிக்கோவை	-25
4. சந்திரசேகரப்பிள்ளையார் இரட்டைமணிமாலை	-15
5. நினைவுப் பாமாலை	-10

வசன நூல்கள்

6. குமாரசுவாமிப் புலவர் வரலாறு	6-50
7. புலவர் நினைவுகள்	1-00
8. மகாத்மா காந்தி	-35
9. சிவசம்புப் புலவர் சரித்திரம்	-30
10. முருக தத்துவம்	-25

தொகுப்பு நூல்கள்

11. முருகேசபண்டிதர் பிரபந்தத் திரட்டு	1-50
12. முத்துக்குமாரகவிராயர் பிரபந்தத் திரட்டு	1-00
13. பண்டிதர் கந்தையாபிள்ளை கவித்திரட்டு	1-00
14. தோத்திர மஞ்சரி	1-25
15. முருகன் திருப்புகழ்மாலை	1-00

பதிப்பு நூல்கள்

16. தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம் (அ. கு. புலவர்)	5-00
17. மாவைப் பதிகம் (அ. கு. புலவர்)	-10
18. ஐயனாளுஞ்சல் (மு. கவிராயர்)	-10

**இந்நூலாசிரியர் பற்றிய
குமாரசுவாமிப் புலவர் வரலாறு
என்னும் நூலைப் பற்றி வெளிவந்துள்ள
அபிப்பிராயங்கள்**

"A clear glimpse of many a contemporary of the author in the various fields of literary and religious activity can be had from a perusal of this book. No details seem to have escaped the author's discerning eye and one may well say the late Pulavar lives in his biographer."

E. S. V.

"The Hindu"

Madras, 11-10-70.

"இந்நூலாசிரியர் பெருமுயற்சி எடுத்து இவரது முன்னோர் முதலாக உறவினர், நண்பர், ஆதரித்தோர் வரையுள்ள பலரது பெயர்கள், இவரியற்றிய நூல்கள், உரைகள், மதிப்புரைகள், பத்திரிகைக் கட்டுரைகள் முதலிய பல குறிப்புகள் எல்லாவற்றையும் தேடிச் சேர்த்துப் பல நலன்களும் பொதுள் முற்காலம், இடைக்காலம், பிற்காலம் என்ற காலவரையறைகளில் எடுத்துக்கொண்ட புலவரது நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றையும் முறையாகத் தந்து நல்லதொரு வாழ்க்கை வரலாற்று நூலைத் தமிழுலகிற்கு அளித்துள்ளார். இத்தகைய வாழ்க்கை வரலாற்று நூல் பலராலும் படித்துணரத் தக்கது."

"ஞானசம்பந்தம்"

தருமபுரம். 10-2-71.

"ஈழநாட்டிற் பிரசுரிக்கப்பட்ட வாழ்க்கை வரலாறுகளின் வரிசையில் தாங்கள் எழுதிய குமாரசுவாமிப் புலவர் வரலாறு பலவகையாலும் தலைசிறந்து விளங்குகிறது. இது வரலாற்று நூல்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவும் திகழ்கின்றது. தங்கள் கூர்மையான ஆராய்ச்சிக்கு இந்நூல் சாட்சியாகவும் இருக்கின்றது."

போசிரியர் வை. முத்துக்குமாரசுவாமி

இலண்டன். 17-1-71.

ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்;